

11-Giới Can Bạn Đẳng Phá Tăng:

Phật ở thành Vương xá, lúc đó Phật do nhân duyên các Tỷ kheo trợ giúp phá Tăng nên nhóm Tỷ kheo tăng quả trách các Tỷ kheo đó rằng:

“Tại sao gọi là Tỷ kheo biết Tỷ kheo này muốn phá hòa hợp Tăng lại kết bè đảng trợ giúp phá tăng”, quả trách rồi bảo các Tỷ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỷ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu có Tỷ kheo muốn phá hòa hợp Tăng, có Tỷ kheo khác đồng ý trợ giúp, một hay nhiều người nói với các Tỷ kheo rằng: “Các thầy chớ can ngăn Tỷ kheo này trong việc này, vì sao, vì Tỷ kheo này nói đúng pháp, đúng luật không phải là nói phi pháp phi luật, Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều vui thích. Đó là biết mới nói không phải không biết mà nói, Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều chấp nhận”. Lúc đó các Tỷ kheo nên can ngăn các Tỷ kheo trợ giúp việc phá tăng rằng: “Thầy chớ nói rằng Tỷ kheo này nói đúng pháp đúng luật, Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều vui thích. Đó là biết mới nói không phải không biết mà nói, Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều chấp nhận. Các thầy chớ trợ giúp việc phá Tăng, phải vui giúp Tăng hòa hợp; Tăng hòa hợp thì hoan hỷ không tranh, nhất tâm cùng học như nước hòa với sữa, được an lạc trụ”. Khi các Tỷ kheo can ngăn như thế mà vẫn chấp chặt không chịu bỏ thì các Tỷ kheo nên can ngăn Ba-lần cho bỏ việc này, nếu chịu bỏ thì tốt, nếu không chịu bỏ thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Trong giới này tương phạm là nếu Tỷ kheo trợ giúp phá Tăng nói với các Tỷ kheo rằng: “Các thầy chớ can ngăn Tỷ kheo này trong việc này”, thì phạm Đột-kiết-la. Nếu nói Tỷ kheo này nói đúng pháp thì phạm Thâu-lan-giá; nói Tỷ kheo này nói đúng luật thì phạm Thâu-lan-giá; nói Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều vui thích thì phạm Đột-kiết-la; nói đó là biết mới nói không phải không biết mà nói thì phạm Thâu-lan-giá, nói Tỷ kheo này nói điều gì chúng tôi đều chấp nhận thì phạm Thâu-lan-giá.

Trước tiên nên dụ dằn can ngăn, nếu chịu bỏ thì bảo sám bốn tội Thâu-lan-giá và hai tội Đột-kiết-la kể trên rồi cho xuất tội. Nếu không chịu bỏ thì Tăng nên Bạch-tứ-yết-ma can ngăn, pháp can ngăn là khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỷ kheo trong Tăng tác bạch yết ma như sau:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỷ kheo tên này trợ giúp Tỷ kheo tên trong việc phá Tăng, một hay nhiều người, các Tỷ kheo đã dụ dằn can ngăn nhưng không chịu bỏ việc này. Nếu tăng đứng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng nay can ngăn Tỷ kheo trợ giúp phá Tăng rằng: “Thầy chớ trợ giúp Tỷ kheo tên phá

Tăng, chớ kết làm bạn đảng, chớ nói Tỳ kheo này nói đúng pháp đúng luật, Tỳ kheo này nói điều gì chúng tôi đều vui thích. Đây là biết mới

nói không phải không biết mà nói, Tỳ kheo này nói điều gì chúng tôi đều chấp nhận”. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-tứ-yết-ma cho đến câu Tăng can ngăn Tỳ kheo trợ giúp phá Tăng đã xong, Tăng chấp thuận vì yên lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Như Phật đã nói trước tiên nên dịu dàng can ngăn cho đến Ba-lần cho bỏ việc này, đây gọi là ước sặc, cũng gọi là can ngăn. Nếu dịu dàng can ngăn mà không chịu bỏ vẫn chưa phạm, như thế cho đến can ngăn lần thứ ba chưa xong và các trường hợp như phi pháp biệt chúng, phi pháp hòa hợp chúng, tợ pháp biệt chúng, tợ pháp hòa hợp chúng, như pháp biệt chúng, khác pháp khác luật khác lời Phật dạy, không chịu bỏ thì không phạm. Nếu tăng như pháp như luật như lời Phật dạy Ba-lần can ngăn xong mà không chịu bỏ thì mới phạm Tăng-già-bà-thi-sa. Tỳ kheo này nếu nói bốn câu nói kể trên, Tăng can ngăn đều thành can ngăn, can ngăn cách này hay cách khác nếu không chịu bỏ thì nhất định thành tội Tăng-già-bà-thi-sa. Nếu sau đó tăng lại can ngăn không chịu bỏ thì phạm thêm Tăng-già-bà-thi-sa, tùy Tăng can ngăn bao nhiêu mà không chịu bỏ thì phạm thêm Tăng-già-bà-thi-sa bấy nhiêu. Tỳ kheo này nên vào trong Tăng bạch rằng: “Các Trưởng lão, con Tỳ kheo tên phạm Tăng-già-bà-thi-sa”, nếu nói liền thì tốt, nếu không nói liền thì từ giây phút này trở đi tính số ngày che dấu gọi là tội phú tàng.